

I den forbindelse er det vigtigt at nævne, at der er kommet flere udbydere af lån til bolig i bank- og sparekasseregi, end der hidtil har været, en udvikling, som konkret gør det muligt at vælge mellem forskellige finansieringstyper. Mere konkurrence på finansieringsmarkedet vil uden tvivl have en positiv effekt på hele boligmarkedet.

Alt i alt skal vi sikre større konkurrence, lavere priser, mere forenkling og gennemsigtighed, så vi får et mere smidigt marked for handel med fast ejendom til gavn for boligkøbere og til gavn for hele boligbranchen som helhed.

Socialdemokratiet støtter L 50.

Pia Larsen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Erik Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne fremføre følgende:

Venstre mener, at lovforslaget har flere gode intentioner, ved at der tages udgangspunkt i, at købere af fast ejendom skal have bedre muligheder for at gennemskue de faser, en bolighandel indeholder, herunder bedre muligheder for at sammenligne forskellige ejendomme, finansiering m.v.

»No cure-no pay«-princippet har vist sig ikke at være optimalt, og vi kan derfor tilslutte os, at bestemmelsen ophæves, så der bliver mulighed for frit at aftale vilkårene ved formidlingen mellem parterne.

Jeg vil dog på Venstres vegne udtrykke en vis betænkelighed ved de meget stramme normkrav til annoncering, herunder anvendelse af moderne informationsteknologi. Der er efter Venstres opfattelse en lang række detaljer, som kræver en grundig udvalgsbehandling. Formidling og salg af fast ejendom skulle gerne også i fremtiden være et frit erhverv uden for voldsom statsstyring, men som sagt vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Pernille Sams (KF):

Det har været en lang sej fødsel, det her forslag har været igennem. Men vi Konservative er glade for, at det har taget så lang tid, for forslaget er blevet mindre og mindre dårligt undervejs. De allerværste vildskud, som oprindeligt var med i boligrapporten, er væk nu, f.eks. en ekstra finansiel fortrydelsesret ud over den, der allerede findes i loven.

I regeringens første udkast til forslag opererede man f.eks. også med en helt statslig model for et søgeregister, det forslag er i det mindste

nu blevet modereret. Så egentlig er det ærgerligt, at erhvervsministeren ikke ventede yderligere nogle måneder, inden forslaget blev endeligt fremsat, for så var det måske blevet endnu bedre. Så havde ministeren f.eks. måske opdaget, at der allerede findes et centralt søgesystem over udbudte ejendomme, nøjagtig som det efterlyses i lovforslaget.

Det findes, det er for længst udviklet, og det fungerer i bedste velgående. Derfor virker det mærkeligt, at ministeren i lovforslagets § 5 a skriver, at medmindre andre opretter et søgesystem med central indgang til alle ejendomme, der udbydes via et offentligt tilgængeligt elektronisk medie, kan Erhvervs- & Selskabsstyrelsen oprette et sådant system.

Jeg må gå ud fra, at erhvervsministeren udmærket ved, at det allerede findes, er udviklet og fungerer i bedste velgående i privat regi. Derfor er det jo meget nærliggende at spørge, om ministeren har taget kontakt til den pågældende virksomhed – det er Søndagsavisen, der står bag – og om ministeren har undersøgt, hvad de kan og vil, om der ikke var basis for at udnytte den viden og den erfaring, som de har opbygget, frem for at forsøge at opfinde den dybe tallerken en gang til og oven i købet forsøge at true med, at det offentlige skal til at drive den type boligformidling. Det vil jeg jo meget gerne have et svar på, for for mig er det en mystisk fremgangsmåde, som regeringen har valgt.

Dernæst vil jeg for god ordens skyld præcisere, at vi Konservative ikke under nogen omstændigheder vil medvirke til at oprette et sådant system i offentligt regi. Det kan ikke være en offentlig opgave at skulle deltage i ejendomsformidling.

Dernæst har vi hæftet os ved en anden ting i forslaget, og det er den helt utrolige trang, ministeren har til detailregulering. Selv helt ned i den enkelte ejendomsrådgivers udformning af annoncetekst skal der ske en minutløs politisk styring. Allerede i dag foreskriver loven jo, at der skal gives oplysning om kontantpris, beliggenhed og størrelse i boligannoncer. Og som om en ejendomsrådgiver ikke selv kan hverken tænke eller vurdere, hvad der er relevant for en enkelt ejendom, så fastsætter det nuværende lovforslag nu yderligere detailkrav.

Ud over de førnævnte oplysninger skal annonceteksterne nu også altid mindst indeholde informationer om ejendomsstype, om byggeår, om antallet af værelser og antallet af etager. Det